

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

ΤΟ ΖΙΖΑΝΙΟΝ
ΕΥΧΕΤΑΙ
ΤΟΙΣ ΑΓΑΠΗΤΟΙΣ
ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙΣ
ΑΙΣΙΟΝ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΕΣ
ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Ο γέρω Χρόνος φεύγωντας στο αίμα βουτημένος,
πριν ξεφυγήσει στέκεται στο νεόνο να πη-
Μη φύγης όπως έφυγα κι' εγώ καταραμένος
το πρόσωπό μου κρύβωντας από την έντροπή.

Μη ζήσης όπως έζησα μέσα στην έρημη πλάσι
κρατώντας μαύρα σίδηρα κι' ανάβωντας φωτιές,
που νεκροδάφνης έγεινα με τη φριχτή μου δρασί
σε τόσες αναρίθμητες του κόσμου λεβεντιές.

Σ' αυτήν την ματαιότητα που πās να βασιλέψης,
σπλαγγνίσον τα τ' αδύνατα τὰ πλάσματα της γης.
Είσαι παιδί μου γνήσιο, αλλά να μη ζηλέψης
και συ σαν τον πατέρα σου στο αίμα να πνιγής.

Ποτέ σου μη συλλογιστής πώς είσαι γνήος δικός μου.
Ειρηνικά βασίλεψε στο θρόνο που θά πās.
Και μη θερίσης τη ζωή των λουλουδιών του κόσμου
και θάνατο στην άνοιξη της νεότης μη σκορπās.

Στη σημερινή σου τη λευκή να μείνης άθωότη
χωρίς πολέμων άγριοι να σε μεθούν δομαί.
Μη γίνης δήμος και συ μέσα στην ανθρωπότη
σ' αιώνιο ανάθεμα να πέσης σαν έμε.

Ειρηνικά βασίλεψε στο θρόνο που μώπηρες.
Βλαστήμα του πατέρα σου την άστοργη καρδιά
πώμπημε μέσα σ' όρφανές και σε μανάδες χήρες
και τους αδικοσκότωσε μονάκριβα παιδιά.

Ας μη σε τέρψων σαν έμε των δυστυχών οι θρόνοι
κι' όσο θά ζήσης βασιλιάς στού κόσμου τη βοή,
έχε κοφώνα τη καρδιά και σήπτρο τη γαλήνη
και παρηγόρα με αυτά την ψευδαλήζωή!

ΜΟΛΦΕΤΑΣ

Ο Γιάννης κι' ο Μαρκής
μιλούνε κι' άπορείς.

Μ. — Σημείωσε πώς έρχομαι με άσθενείς δυνάμεις
και για την άπουσία μου παράπονα μην κάμης.
Έξασθενήσθηκα πολύ από τās έγχειρίσεις
και μη μ' άρχίσης με βροσιές και με παρατηρήσεις
πώς έκαμα τόσον καιρό έμμέτρος να μιλήσω,
γιατί μπορεί να συγχυστώ και να ξανακυλήσω.

Αν έλειπα δεν φταίω γώ. Ο άπιος είν' άλλος.
Είν' ο Θεός ο πλάσας με ο κίστης ο μεγάλος
που ίσως εκ παραδρομής και δίχως να τὸ θέλη,
δεν μώφεσμάρησε καλά του σώματος τὰ μέλη
και πότα τόνα μου πονεί, πότα κουνιώνται τ' άλλα
και τέλος πάντων βάσανα έγω μ' αυτά μεγάλα
κι' όσο βρέ Γιάννη προχωρεί ο χρόνος και γεράζω
πρέπει να τρέχω στο γιατρό νάν τὰ επισκευάζω.

Γ. — Και τίς λοιπόν η άφορητή της νόσου της βαρείας;
Μ. — Μη θέλης να εισέλθωμεν εις τās λεπτομερείας!
Σου λέγω μόνον και άρχει
πώς ήμουνα στην Κλινική
κι' έσκουζα σαν κασίκι
κι' έγύρεψα βρέ Γιάννη μου να κάμω διαθήκη
και όλ' αυτά που σήμεραν άδίκως ύποφέρω,
ν' αφήσω για ένθύμησι σ' έσε το συνεταίρο.

Την ώρα πώσθανώμουνα πουλιό φριχτό το χάλι μου
όλο έσύ μώρχόσουνε, βρέ Γιάννη, στο κεφάλι μου
κι' είχα την ευχαρίστησιν προτού άποδημήσω,
το ένα μου και τ' άλλο μου σ' έσένα νάν τ' αφήσω.
άλλ' ευτυχώς για μένανε και δυστυχώς για σένα,
εμπήκανε στη θέσι τους τὰ μέλη τὰ σπασμένα
κι' άγέζησα κι' έγύρισα να συνεχίσω πάλι
τη μαύρη βιοπάλη!

Μ. — Μη σ' άπελίξη, βρέ Μαρκή το φάσμα του θανάτου
κι' ο διάλογος δεν την χαλά εύκόλως τη φωλιά του.
Εις κράτος που θαναματουργούν σωτήρες Βενιζέλοι,
άν κρέμονται κακήν κακώ,
θ' ένοσθώσω δικούς
και τὰ σ' α' σου μέλη

ΠΑΚΙΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΕΟΥΡΙΟΥ

Εέχασε την άρρώστια σου και πια μην τη θυμάσαι
και σ' όλα αισιόδοξος σαν το Λευτέρη νάσαι.
Εέχασε την άρρώστια σου με τον πολύ της πόνο
κι' έλα να τραγουδήσουμε μαζί το νέο χρόνο

ποῦ τῶν χρυσῶν ὄνειρων μας ἀξένει τὴ λαμπρόδα
καὶ μέγος προμηνύεται κι' αὐτὸς γιὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ἄγης Βασίλης ἔρχεται γεμάτος εὐτυχίες
καὶ δίνει τοῦ Λευτέρη μας παντοῦ ἐπιτυχίες
καὶ μόλις τὸ ποδάρι του ἐπάτησε στὴ Ρώμη,
ἀλλάξαν οἱ φρατέλλοι μας κι' ἐπῆραν ἄλλη γνώμη.
Στὸ Πρίντεζι σὰν ἔφτασε τοῦ Γίγα τὸ βαπόρι,
ἀλλάξανε τὴν ὄπερα ἀμέσως οἱ τενόροι.

Ἄν ἄλλοτες οἱ Ἴταλοὶ
μᾶς ἐποτίσανε χολή,
τώρα τὸ Γίγα δέχονται μὲ κομπλιμέντα χίλια
κι' ἀπὸ καλέσματα πολλὰ,
Φίγκαρο κβά, Φίγκαρο λά,
τοῦ παίζουν τοῦ Λευτέρη μας Μπαρμπιέρη ντὶ Σιβίλλια.

Ἄγης Βασίλης ἔρχεται, Γεννάσης ξημερώνει,
ὁ Γίγας τὸ μαλάκωσε κι' αὐτὸ τὸ μακαρόνι.
Τοῦ Βενιζέλου ἡ σκιὰ ἐπλάκωσε βαρεῖα
κι' ἡ προμαντόνες ἀλλάξαν πολιτικὴ πορεία
κι' ἐκάλεσε τὸ Γίγα μας καὶ τοῦπ' ὁ Σὰν Τζουλιάνο,
συμπάδα με γιὰ τὸ Θεὸ καὶ δὲν τὸ ματακάνω !

Ἄγης Βασίλης ἔρχεται κι' ἐκστατικῶς κυττάζει
τὸ Γίγα ποῦ περιπατεῖ
κι' ὅπου τὸ πόδι του πατεῖ
τὰ πάντα κατευνάζει.
Τι εὐτυχίες ἔρχονται μὲ τὸ περβάνημά του,
καὶ τί συμπάθειες τραβᾷ μὲ τὸ μειδιάμα του.

Μ.— Ἀρχημηνιά κι' ἀρχηρονιά καὶ πρώτη Γεναρίου,
λάμπει τὸ ἔθνος εἰς χαρὰν,
ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀγορὰν
τοῦ Ρίου-Γιανερίου,
πάλι μᾶς ἀντρεϊεύεται τὸ Τούρκικο στοιχεῖο
καὶ ψι' ἐδῶ καὶ ψι' ἐκεῖ
ἀκούω ποῦ διεκδικεῖ
τὴ Λέσβο καὶ τὴ Χίο.

Τώρα π' ἀγόρασ' ἡ Τουρκιά τὸ ντρέινοτ τσ' Ἀργεντίνας,
εἶν' εὐκόλο βρῆ Γιάννη μου νὰ μὴν περάση μῆνας,
ποῦ νὰ φανοῦν ζητήματα ἐν τῷ Αἰγαίῳ μύρια,
καὶ πάλι νὰ ματάχουμε τὰ ἴδια πανηγύρια.
Τώρα π' ἀγόρασ' ἡ Τουρκιά τὸ νέο τὸ καράβι,
τὸ πρᾶγμα καθὼς φαίνεται νέαν τροπὴν θὰ λάβῃ
κι' ἂν ἔχῃς τὸ φυλλάδιον ἐργάτου τῆς θαλάσσης,
τὴν ἀνοιξὴ νᾶσ' εἰσιμιος νὰν τὸ παρουσιάσῃς.

Κάτσε καὶ ζεστενώσουνε τώρα ποῦ κάνει κρύο,
ἀλλ' ἂν τὸ ἔθνος ἀγαπᾷς
πρέπει τὴν ἀνοιξὴ νὰ πᾶς
νὰ κνηγᾷς τὸ «Ρίο»
Ἐπιτυχῶς πρέπει κι' αὐτὸ νὰ μοῦ τὸ σημαδέψῃς
καὶ νέα κατὰ θάλασσαν δαφνόφυλλα νὰ δρέψῃς
καὶ γνῶριζε, ἀγαπητὲ,
πῶς δὲν θενάβρουνε ποτὲ
τὰ τρόπαιά σου τέλος
ἐν ὅσῳ στὸ στερέωμα ὑπάρχει Βενιζέλος.

Γ.— Βλέπω πῶς ἡ ἀρρώστια σου σ' ἀπόκαμε κοντάβι
ἀφοῦ φοβᾷσαι βρῆ Μαρῆ τὸ τούρκικο καράβι,
εἰς ὅρας ποῦ μὲ δάνεια τετράπλοτος θὰ γίνῃς
τὸ στόλο σου ν' ἀξίνῃς.
Κι' ἂν τὸν ἀγόρασ' ἡ Τουρκιά τὸ σασανὸ ποῦ ἔχεις,
λὲς πῶς ἀποκοιμήθησε ὁ μάρμαρας ὁ Λευτέρης;

Τὴν ἀγορὰ τοῦν Τούρκωνε κάθῃσαι καὶ προσέχῃς
χωρὶς νὰ συλλογίζῃσαι τί βασιλέα ἔχεις

ποῦ βλέπει πάλι τὸν ἀγᾶ
νᾶχη ψηλὰ τὸ φροῦδι
καὶ κάνει τσάγκρι γιὰ κανγᾶ
καὶ γιὰ κουτουποσίδι.

Τώρα ποῦ τὸ ταξείδιον τοῦ Γίγα τοῦ Λευτέρη
ἀπ' ὅσα περιμένουμε περσότερα θὰ φέρῃ,
τώρα ποῦ ἐμαλάκωσε κι' ὁ Πάπας ἀπ' τὴ Ρώμη,
κι' ὁ ἀρχικαγγελάριος κι' οἱ ῥέστοι περιδρομοὶ
καὶ μέγας συναγωνισμὸς γένηται μὲς' τὴ Δύσι
ποῖος νὰ φανῇ καλλίτερος ἐν τῇ περιποίησει
τοῦ Γίγαντος πώτρομαξε, μωρὲ, τὴν οἰκουμένη,
λὲς πῶς φοβᾷσαι τὴν Τουρκιά τὴ μισοπεθαμένη;

Ἄλα θαρτοῦν εὐνοϊκὰ
γιὰ σένα καὶ γιὰ μένα
κι' αὐτὰ τὰ Ἑπειρωτικὰ
ποῦ βλέπεις μπερδεμένα
χωρὶς σουσουρο θὰν τὰ ὄῃς αἰσίως νὰ λυθοῦνε
κι' ἐκεῖνα ποῦ γυρεύουμε σ' ἐμᾶς θ' ἀποδοθοῦνε.

Ἐπέρασε ἡ ἐποχὴ
ποῦμαστε νάνοι καὶ φτωχοὶ
κι' ἐλέγαν τὴν Πατρίδα μας φαλίδα καὶ συμπαράδα.
Τώρα μὲ τοὺς εὐζώνους τῆς ἐδέριψ' ἡ Ἑλλάδα.
κι' ὅσο περνᾷ ὁ καιρὸς ἀκόμα θὰ θεριεύῃ
καὶ τὴν παλιὰ κληρονομιά μὲ θάρρος θὰ γυρεύῃ.

Καὶ μερικὰ ἐκλογικὰ.

Γ.— Μὲς' τὴν ἀπόκρια λοιπὸν καὶ μὲς' τὸ καρναβάλι,
συμπίπτει ἐκ συμπτώσεως τῶν ἐκλογῶν ἡ πάλῃ
κι' ἄγης Βασίλης ἔρχεται ἀλλὰ καὶ φεύγει φριττων
ποῦ δὲν προφθάνει νὰ μετρᾷ προέδρους Κοινοτήτων.

Καλὴ μᾶς ἔρχεται χρονιά,
Πλούσιο τὸ διάφορὸ τῆς
ἀφοῦ ἡ κάθε γειτονιά
θᾶχῃ τὸν πρόεδρό της
κι' ὅταν ἐπέιγουσα, Μαρῆ, ὑπόθεσις ὑπάρχει,
θὰ βάνῃ τὰ τσαρούχια του νὰ πγένη στοῦ Νομάρχη.

Τώρα ποῦ ἡ Ἀνόρθωσις τᾶβαλ' ἐν τάξει ὄλα,
πρόεδρος στὰ Θεράμωνα, πρόεδρος καὶ στὰ Ζῶλα
καὶ τέλος πάντων γάϊδαρος κανεῖς δὲν θ' ἀπομείνῃ
ποῦ στὸ χωριὸ του πρόεδρος μιὰ μέρα νὰ μὴ γίνῃ.

Οἱ δήμαρχοι τῶν ἐξοχῶν καταργηθῆκαν ὅλοι
καὶ δήμαρχο θὰ βγάνουμε μονάχα στ' Ἀργοστόλι
κι' ὁ Βινιεράτας πρόθυμος νὰ μᾶς ὑπηρετήσῃ,
τὰς ψήφους τῶν συνδημοτῶν θὰ σπεύσῃ νὰ ζητήσῃ.

Μ.— Ὁ Πίπης δὲν ἐκτίθεται, καὶ συμπεραίνεις, Γιάννη
μέσα στὴ στενοχώρια μας τί ἄδικο μᾶς κάνει.
Δὲν πέρνει μέρος στὸν κανγᾶ.
Κι' ἐν ταύτῃ τῇ συμπτώσει
πᾶν' τὰ καλάθια μὲ τ' αὐγὰ
πώκαρτεροῦσαν τόσοι.

Γ.— Τὶ ἐκατάλαβες, Μαρῆ, κι' ἂν πάρουμε τὴ Χίο,
ποῦ θάναι τὸ Ληξούριον μὲ δίγως Δημαρχεῖο !
Τὶ ὠφελεῖ κι' ἐν τῷ ἔθνε ἡ γέννησις μεγάλῃ
ποῦ τὸ Ληξούριον θὰ μὴν δὲν θὰ μπορῇ νὰ βγάλῃ.
Ἐν ὅρας ἀποκοιμήθησε ὁ μάρμαρας ὁ Λευτέρης,
θῆμα τοῦ νομοῦ γένηται κι' ὁ δήμαρχος τῆς Πάλης,
ἀλλὰ συμπαρῆθ' ὁ μάρμαρας ὁ Λευτέρης
παρὰ νὰ κάνουμ' ἐκλογὲς
μὲ κάμες καὶ μὲ κομπιουριῆς
καὶ μὲ τὸ γκοᾶ ἐπ' ὄμου.

ΤΑΚΤΟΓΡΑΦΕΙΟΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΠΑΙΣΤΩΝ

ΠΑΡΑΜΟΝΗ

Έκει ποῦ ξενοκταί φωνή τοῦ γκιάνη...

Η μάυρη Όδύνη πώχει φακλήρησει...

Σκύφει εμπρός στὸν Ἄγιο, γονατίζει...

Ἀκούεται τῶν ἀγγέλων ἕνωδια,...

Ἡ ἔρμη Όδύνη εὐθύς ποῦ τ' ἀντικρύζει...

Δ. Κ. Ι.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΑΤΗ

Τὸ παρασήκωσε πηλὰ «Χωριάτη» τὸ μυαλό σου...

Ἐ Χωριάτη μὲ τὴ σκούφρα καὶ μὲ τὰ παληὰ τσαρούχια...

Ἄς τ' ἀστεια σου Χωριάτη, μὴν τὰ λὲς πολὺ χονδρὰ...

ΑΝΤΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Οἱ Δουρδάδες θυμωμένοι τώρα τῆχονε μ' ἑμένα...

Ἡγεῖρα μεγάλο σάλο, κί εἶν τὸ δίκηο τοῦς μεγάλο...

Τ' ἄδικό μου τὸ μεγάλο βλέπω ὀφθαλμοφανῶς...

ΧΩΡΙΑΤΗΣ

ΣΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ

Εἰρήνη περιπόδητη γλυκειὰ Βασίλισσά μου...

Κί ἐνὸς τὸν κόσμο διαλαλοῦν καὶ στὰς αὐλάς σὲ προσκαλοῦν...

ΧΩΡΙΑΤΗΣ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΜΟΥΣΑ

ΤΟΥ ΓΥΡΙΣΜΟΥ ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΚΑΛΗΩΡΑ

Διάπλατη ἡ πόρτα τοῦ σπητιοῦ τοῦ πατρικοῦ...

Καὶ τὸ καλὸ πλεοῦμενο, ποῦ ὄλο σιμώνει τώρα...

ΧΑΡΑ

Χαρά σὲ σᾶς ποῦ ἐρχόσαστε, καὶ τρεῖς χαρὰ στά στήθια...

Χαρά σὲ Σᾶς. Καὶ τρεῖς χαρὰ σ' ἐκείνους ποῦ μαζύ σας...

ΤΩΡΑ

Τ' ἄρματα τώρα ἠρεμικὸ σπητάκι τὰ προσμένει...

Καὶ σ' ἕνα ὠραῖο ἀγγάλισμα γιὰ μιὰ στιγμή θὰ σμιζοῦν...

ΓΑΛΗΝΗ

Τώρα ποῦ ἡ ζᾶλη ἐπέρασε ἡ ψυχασπάχτρα ἐκείνη...

Ἄς ἀπλωθῆ γλυκύτατη ἡ θεϊκὴ ἡρεμία...

ΚΑΛΟΣΩΙΡΑ ΚΟΥΡΟΥΚΛΗ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ

Κουρασμένη γῦρε τώρα, ὦ Ἑλλάδα μου μεγάλη...

Ἄχ! πολὺ εἶναι τὸ αἶμα τὸ χυμένο στὸ βωμό σου...

Μυροβόλος ὁ ἄερας, ὦ πατρίς μου, σὲ θωπεύει...

Στὰς μεγάλας ἐπετειοὺς τῶν αἱματηρῶν νικῶν σου...

Πανηγύρισε, Ἑλλάς μου! Πανηγύρια πρόπον τώρα...

Πανηγύρια εἰς τοὺς τόπους ποῦ γεννήσαν τοὺς γενναίους...

Πανηγύρια εἰς τὰς χώρας ποῦ ζοὴν ἔλαβον νεαν...

Εἰμαι εὐτυχῆς τώρα ποῦ σὲ στεφανώσα μὲ ἀφρόματα...

Χαίρετε ἡρώες Κεφαλλήνες. ΣΠΥΡΟΣ ΜΑΤΣΟΥΚΑΣ

ΕΓΦΛΙΤΕ

ΣΚΟΡΠΙΕΣ ΡΙΜΝΕΣ

ΣΤΟ ΝΕΟ ΧΡΟΝΟ

Δελόμαστε τὸν κάθε νέο χρόνο μὲ μιὰ τρελλὴ χαρὰ κί...

Καὶ τὸν παληὸ τὸ χρόνο ποῦ περῶν ἰσὺν γέροντας...

Μὰ σὺν κί αὐτοῦ περάσουν μῆνες λίγοι καὶ βρίσκουμε...

Κί ὄλο καινούργιο χρόνο λαχταροῦμε σ' τὴν ἄμμο...

CHEF

ΟΙ ΓΡΙΦΟΙ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

ΤΟ ΣΟΥΒΛΙ

Ἄν μοντερνάρεσαι πολὺ, κί ἂν περπατεῖς σὲ ῥόδα...

Η ΕΓΩΙΣΤΡΙΑ

Τί ἀκριβὴ ν' ἡ γλύνα σου! Πολλοὶ τὴν λαχταροῦνε...

ΤΟ ΔΙΑΒΟΛΑΚΙ

Ἄχ! αὐτὸ τὸ διαβολάκι μὲ τὸ κόκκινο σκουφί...

ΤΟ ΣΙΓΜΑ

ΣΤΟ ΒΙΝΙΕΡΑΤΟ

Μὲ τὴ δήλωσι τοῦ Πίπη κάνεις τὸ λογαριασμό...

ΕΝΑΣ

Ο ΜΑΤΣΟΥΚΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΑΣ

Ἀδελφὲ μου Μολφέτα Ἐπιθυμῶ νὰ δημοσιεύῃ τὸ «Ζιζάνιον»...

Ἡρώες μου!

Σᾶς ἐτραγοῦδησα πρὶν σᾶς ἐξαποστείλω στὸν ἡρωϊκὸν πόλεμον...

Εἰμαι εὐτυχῆς τώρα ποῦ σὲ στεφανώσα μὲ ἀφρόματα...

Χαίρετε ἡρώες Κεφαλλήνες. ΣΠΥΡΟΣ ΜΑΤΣΟΥΚΑΣ

